

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesus odio quanto apud Iudæos habitus sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

& veritatis quo detestatur malum, adhuc amandus esset. Hic inquam amauit eos, qui ad eum sunt odibiles, vt vel amantes redamari non sint digni: propterea quod amor eorum quo Deum diligunt, impurus, magis ex priuato procedat amore, quo semetipsos quaerunt, quam ex sincera beneuolentia ad amatum. Amauit autem eos (cum nondum essent) super omnia, vt ab eisdem super omnia & praeter omnibus amaretur. Quocirca considerandum, cum nulli creaturarum plura beneficia, maioremve exhibuerit dilectionem Deus quam homini: contra verò nulla creatura tantam ingratitude, immodestiam, irreuerentiam contumeliamque eidem rependerit, quantam homo, nequaquam tamen propterea Deus dilectionis suae vim beneficiaque continuit, nec aspexit ingratitude nostram, sed intuitus est quid deceat bonitatem suam. Clementiam idcirco suam, quae nunquam ab eo, perinde atque ex scaturigine, fluere desinit, erga hominem non minuit: quin potius magis magisque cumulauit, haud aliter, ac si benefaciendo expugnare vincereque malitiam contenderet humanam sua bonitate: aut eam certando prouocare, ac si ignoscendo, & benefaciendo diceret homini: Tu quod tuum est, tuam in me malitiam & infidelitatem exerce: ego verò tibi bonitatem meam, quae pro malis bona retribuam, opponam: & cerne tunc utrius praeualeat propositum. Vide an ego possim plus tibi benefacere, an tu plus male agere. Reuera sic est, nostram malitiam quantacunque sit, vincit diuina bonitas: plura nobis beneficia, amoris nimirum sui erga nos indicia, impendit, quam sint peccata nostra, tametsi innumera sint nobis & grandia quae commisimus. Quamuis autem cunctis amorem suum communicet, populo tamen huic Iudaeorum singularissima amoris indicia est impartitus, maximisque beneficijs eum fouit.

Bonitas diuina uti nostram vincat malitiam.

IESUS ODIO QUANTO APVD IUDAEOS HABITUS SIT.

Contra hunc amorem (vide nunc) quanto habuerunt eum odio iij, qui erant eius dilectissimi, vt sine grandi auersione animi, sine displicentia vehementi absque vulnere cordis & perturbatione, neque videre, neque audire quierint eum, praeterquam in poenis & confusionibus, imo nisi ignominiosissima morte extinctum: ad quae omnia illi comparanda, nunquam satiari, nunquam eorum poterat crudelitas fatigari. Inde fuit vt viso Iesu, doloribus & derisionibus miserabili, nullo commiserationis affectu, sed virulentissimo odio commoti, clamauerint aduersus eum: *Tolle tolle, crucifige eum.* Et in lib. Sap. de Christo loquitur Philo sub persona Iudaeorum: *Promittit se scientiam Dei habere, & filium Dei se nominat. Factus est in translationem cogitationum nostrarum. Grauis est etiam nobis ad videndum, quoniam vita ipsius dissimilis est alijs.* Et in Psalmo. *Aduersum me latati sunt & conuenerunt, scilicet, inimici mei: tentauerunt me, subsannauerunt me subornatione, frenduerunt super me dentibus suis.* Quomodo autem non fremuerunt dentibus, qui viso Iesu, licet crudelissime flagellato, nullam prorsus misericordiam impederunt, sed clamauerunt: *Crucifige crucifige eum.* Nam ubi & Pilatus ipsis responderat: *Ascipite eum vos & crucifigite.* Ego enim non inuenio in eo causam: ad aliam se conuertunt accusationem Iudaei, clamantes: *Nos legem habemus, & secundum legem*

Ioan. 19
Sapient. 4

Palm. 34

Ioan. 19

Leuit. 14.

gem debet mori, quia filium se Dei fecit: hoc est, nominauit atque iactauit. Blasphemi etsi lapidandi erant secundum legem vestram o Iudæi, quid vos cum uenitis Pilatum, postulantes Iesum crucifigi? ubi scriptum est, blasphemum crucifigendum? Verum absit ut, quomodo mentimini, Christum dicimus blasphemum: aut quomodo vos dicitis, credamus Christum Dei se filium temerè nominasse: sed credimus eum verum Deum ac Dei filium esse. Pilatum audito Iudæorum sermone, magis timebat quod tam crudeliter tractasset Iesum. Atque idem ingressus, interrogat Iesum unde sit, discere cupiens filium ne sit Dei. At Iesus nulla data responsione, tacuit. Quod Pilato quum displiceret, *Mihi, inquit, non loqueris? tam maximè opus tibi foret gratia mea. An ne scis quia potestatem habeo crucifigendi te, & potestatem dimittendi te? Non habeo,* inquit Iesus, *potestatem super me ullam, nisi fuerit tibi datum desuper. Propterea me tradidit tibi, maius peccatum habet. Habes tu quoque peccatum, sed non tam grande, quàm illi qui me tradiderunt tibi. Inde motus est Pilatus, audiens à peccato non excusari, ut timeret damnare innocentem. Quamobrem querebat dimittere eum. At Iudæi hoc videntes, ad minas se conuertunt, Si dimittis, non es amicus Cesaris. Quicumque enim regem se facit, quomodo fecit ille, contradicit Cesari: & qui hoc punire debuerat, quomodo tu debet, & dissimulans non curat, perspicuum est, ipsum Cesaris non esse amicum. Hos sermones audiens Pilatus, & Imperatorem timens, sedit pro tribuni ad iudicandum.*

Ioan. 19.

Precatio contra inuidiam.

Misericordissime Iesu, qui factus es propter nos opprobrium & abiectio publici, qui exorsus atque vita indignus estimaris, fac nos (quæsumus) ab omni inuidia liberos, & ad fraternæ dilectionis officia & compassionis opera, toto corde deuotos, qui es benedictus in secula, Amen.

DE CHRISTI DAMNATIONE.
Theorema XXI.

ARGUMENTVM.

Qui vilissimos nos homunciones tanti æstimauit, vobismetipsum in dolores maximos, & in acerbissimam ignominiosissimamque mortem pro nobis tradentis huius mors, ceu nunquam vindicanda, adeo nihil æstimatur, ut ij qui eius mortis erant rei, quasi à Deo propterea benedictionem meruissent & remunerationem, etiam exultent.

IESVS QUANTI VILITATEM HUMANÆ
Gentis æstimauerit. Concio XXI.

In huius argumenti prima parte aduertere licet, vilitas nostra à Christo quanti æstimetur, pro qua redimenda, licet nihil sibi profutura, (arrogantissimum solus huius est causa commercij) non aurum neque argentum, sed